

navnlig Administrationsvirksomheden, har været af en saadan Betsfæstelse, at der ikke hos den kan søges nogen væsentlig Skyld for Oprøret og hele den nuværende uheldige Tilstand. Nagtet dette Spørgsmaals Besvarelse ikke direkte paalaa Kommissionen, har den dog ikke kunnet undgaa leilighedsvis at komme ind derpaa. Den har saaledes blandt Andet (S. 20—23) paavist, hvorledes forskellige Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere vedrørende Bestemmelser, navnlig de saakaldte Arbejderregulationer og en ofte utilbørlig Brug af disse Bestemmelser fra de Hvides Side, blandt Landarbejderne har fremaldt en Utilfredshed, der fik Næring derved, at Arbejderne i Byerne, som ikke vare bundne til Regulationerne, de saakaldte Porters, erholdt Arbejde i Landdistrikterne, og navnlig paa Fællessukkerkogeriet under formentlig bedre Vilkaar, end de egentlige Landarbejdere.

Fremdeles har Kommissionen, ved Siden af at fremhæve forskellige andre uheldige Forhold, som have bidraget til at fremkalde Oprøret og give det Næring, anført, at Hovedgrunden til, at Bevægelsen fik den Form og Udstrækning, som Tilfældet var, laa i den Svækkelse af Respekten for den hvide Race overhovedet og navnlig for Autoriteterne, som forskellige Omstændigheder havde frembragt hos Negerbefolkningen. Blandt de Omstændigheder, som have bidraget til at svække Respekten ligeoverfor Regjeringsautoriteterne, fremhæves i første Række Forlæggelsen af Gouvernementets Sæde fra St. Croix. (Bet. S. 25). Derved henledes naturligt Tanken paa det Spørgsmaal, om det ikke vil være rettest, i alt Fald midlertidigt, at indsette en selvstændig Regjering paa St. Croix med en udstrakt administrativ Myndighed. En saadan Regjering vilde ikke alene have den Opgave under Finansministeriets Overtilsyn at styre Dens Anliggender og atter bringe Administrationen paa Fode, men det maatte ogsaa paalægges den at indhente nøjagtige Oplysninger om de økonomiske og sociale Forhold paa Den og derefter fremkomme med bestemte Forslag, dels sigtende til at ordne de civil- og militæradministrative Forhold, og dels til at fremme Dens materielle og sociale Udvikling. En særlig Betydning vil det have, at Initiativet tages til Indførelsen af lignende Forbedringer i Agerbruget som dem, der med Held ere indførte paa andre vestindiske Der og i tropiske Egne af Nordamerika, forudsat, at det er muligt at bevare St. Croix som en sukkerdyrkende Ø.

Besvarelsen af dette Spørgsmaal er nemlig af aldeles afgjørende Betydning for hele Dens Fremtid; thi besvares dette Spørgsmaal benægtende, vil St. Croix miste sin Betydning for Morderlandet; den vil nedsynke til det samme Standpunkt, hvorpaa St. Jan nu staar med en Befolkning af 700—800 Mennesker mest

bestaaende af Negere, som ernære sig ved Kvæg- og Faareavl. Til det nævnte saa særdeles vigtige Spørgsmaals Besvarelse har Kommissionen ikke ydet noget Bidrag, idet den, næstefter at fremhæve, at Dens Agerbrug, naar det skal betale sig, neppe kan blive staaende paa det nuværende Standpunkt, har indskrænket sig til den Bemærkning, at Muligheden af at vedligeholde Sukkerdyrkingen paa St. Croix, er et Spørgsmaal, som kun Fremtiden kan besvare.

Derfor det nævnte Spørgsmaal skulde besvares ubelukkende efter de Erfaringer, som foreligge fra St. Croix selv, vilde Svaret blive trostesløst. Det er en Kjendsgjerning, at det til Sukkerdyrking anvendte Areal er i jevnt tiltagende Nedgang. Medens der saaledes i de sidste tyve Aar paa flere andre vestindiske Der i Regelen stadig er indtaget nye Arealer til Sukkerdyrking, har det Modsatte været Tilfældet paa St. Croix, hvor det til Høraavl anvendte Areal fra 18,000 à 19,000 Acres i 1861 er gaaet ned til 16,000 Acres i 1878, idet, foruden hele den sydpøstlige Spids af Den, som alt tidlig gik ud af Hørkultur, nu ogsaa en Del af det nordlige Høiland er opgivet som Høiland. Det er derhos ligeledes en Kjendsgjerning, at de Plantager, som Staten eier og lader drive for egen Regning, gaa stadig Tab, og den tidligere saa produktive Plantage Work and Rest, som i 1861 gav næsten det dobbelte Sukkerudbytte mod andre Plantager paa St. Croix af lige Størrelse, har, efterat Staten i 1870—71 uden Udbetaling overdrog denne Plantage til en Privatmand, kostet Staten store Summer i Laan, der ikke ere betalte, saaledes, at der nu i Plantagen indestaar en Prioritetsgjæld til Statskassen, som langt overstiger den Kjøbesum, for hvilken den for ti Aar siden overdroges til dens nuværende Eier (se Folkethingstidenden for 1878—79, 1ste Del af Samlingen Sp. 1129). Hertil kommer, at en forholdsvis stor Del af Plantagerne paa St. Croix, som omfatte henved 3,000 Acres Land i Sukkerkultur, altsaa over $\frac{1}{6}$ af Dens hele Høreal, i det sidste Aar ere folgte ved Tvangsauktion, og efter de Oplysninger, der velvillig ere os meddelte, kunne de Plantageeiere, som drive deres Jord bedst, selv i meget gode Aar ikke have noget større Nettoudbytte end henved 100 Kr. pr. Acre Høiland, medens mange Plantager, der ere i privat Eie, ligesom Statens, regelmæssig drives med Tab.

Disse Kjendsgjerninger maa nødvendig opvække stærk Tvivl om Muligheden af at opretholde Sukkerproduktionen paa St. Croix, og denne Tvivl svækkes ikke, naar man ser hen til de Aarsager, som have bevirket, at Sukkerdyrkingen i Uimindelighed for Eiden er saa lidet lønnende. En af de væsentligste Grunde hertil er nemlig den, at Sukkerpriserne i de sidste 5 à 6 Aar ere faldne med ca. 20 pSt., og heri er